

Zenta Mauriņa

Autore: Samanta Krievāne

Saturs:

- Īss ieskats biogrāfijā
- Literārā un zinātniskā darbība
- Ievērojamākie darbi
- Ilustrācijas- dzīves un darba vietas, pati Z. Mauriņa
- Zīmīgi Zentas Mauriņas izteikumi
- Apbalvojumi
- Pašas secinājumi par uzzināto
- Avoti

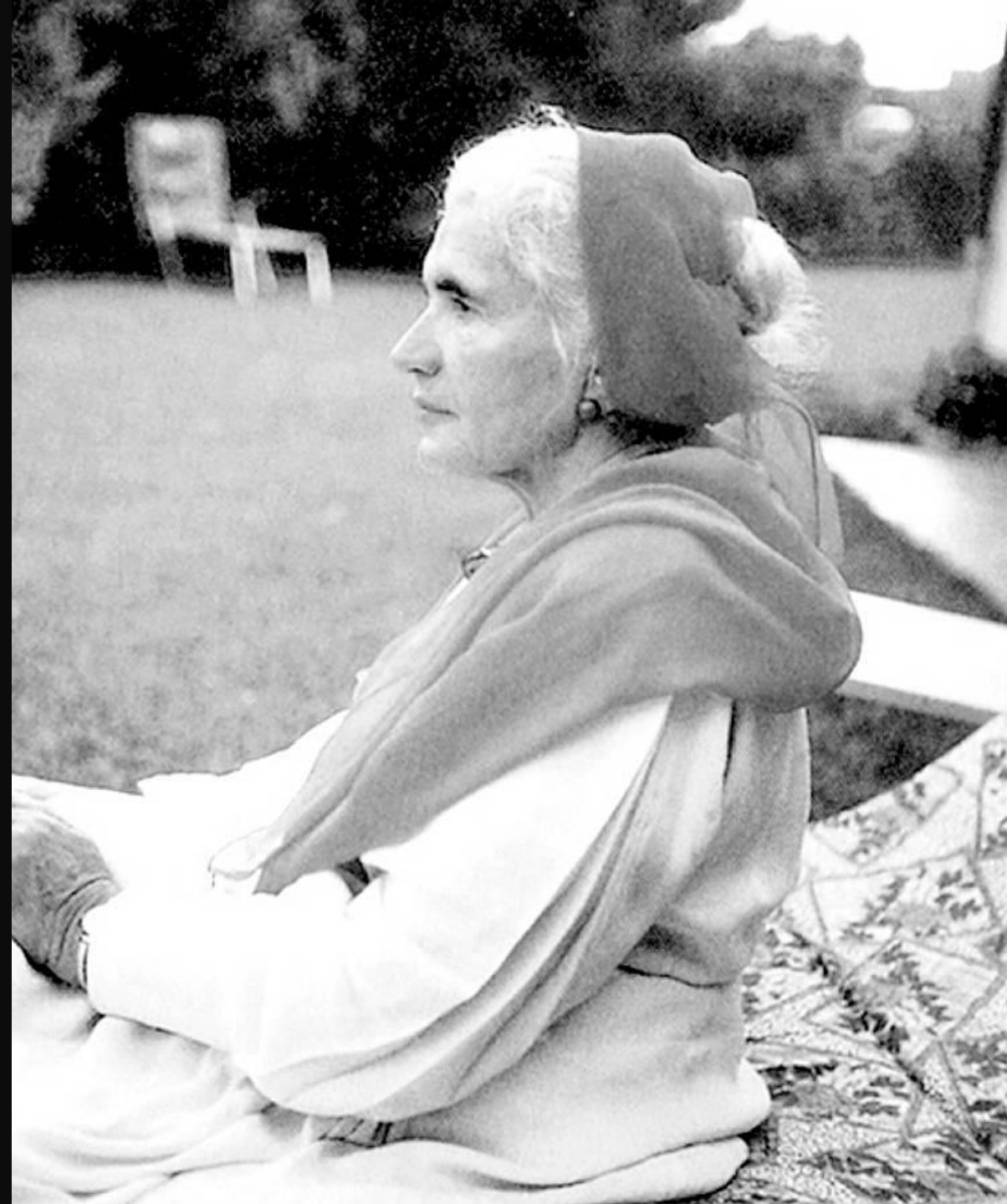

Īss ieskats biogrāfijā

Zenta Mauriņa dzimusi 1897. gada 15. decembrī Lejasciemā, mirusi 1978. gada 25. aprīlī Bāzelē, Šveicē, bija latviešu rakstniece, tulkotāja un domātāja. Dzimusi ārsta Roberta Mauriņa un viņa sievas pianistes Melānijas Mauriņas ģimenē Lejasciemā. Bērnību pavadīja Grobiņā, kur piecu gadu vecumā pārslimoja poliomiēlītu (bērnu trieku), kas visu mūžu viņu piesaistīja ratiņkrēslam.

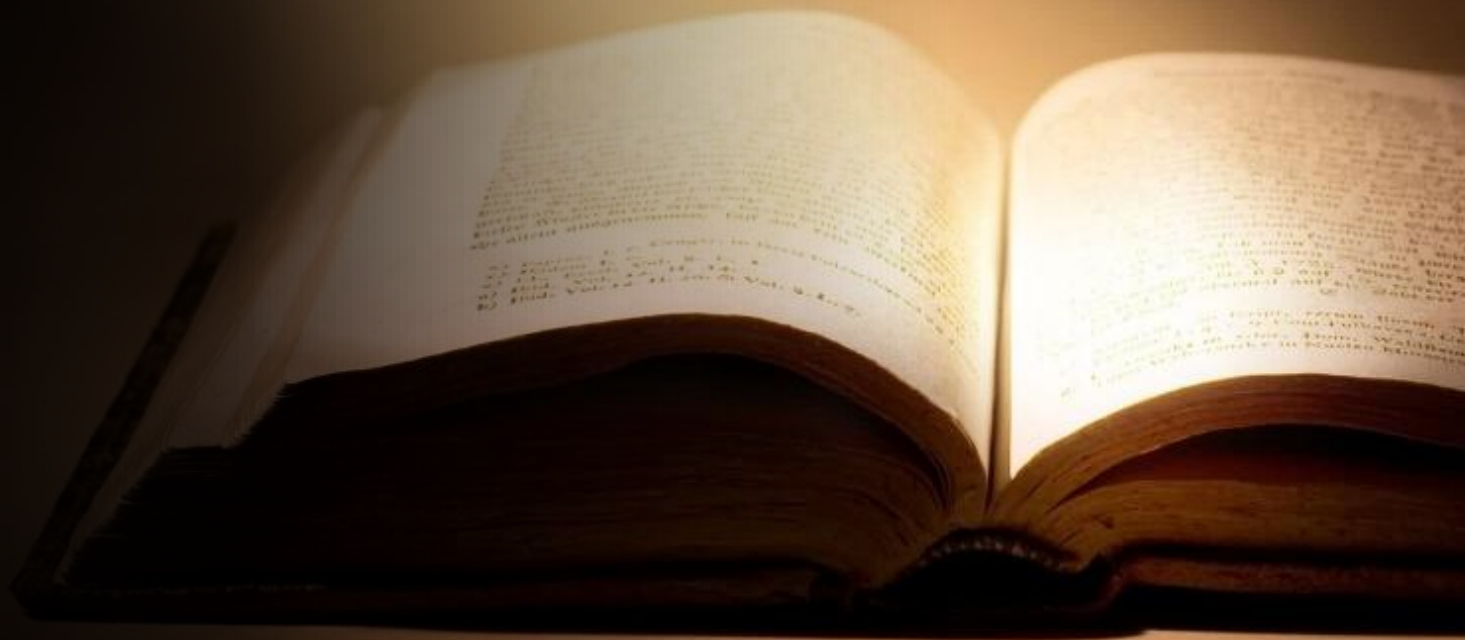
Literārā un zinātniskā darbība

Pirmā literārā publikācija laikrakstā “Libausche Zeitung” — Jāņa Akurātera stāsta “Mana vismīļā” tulkojums vāciski (1919). Pavisam Latvijā līdz 1944. gada rudenim publicējusi 19 grāmatu: monogrāfijas par Raini, Poruku, Dostojevski, Brigaderi, Danti, Frici Bārdu, 7 eseju krājumi par latviešu un cittautu rakstniekiem, romāns “Dzīves vilcienā” (1941) un daudz rakstu periodikā, tulkojumi. Izdoti viņas Kopoti raksti 2 sējumos (1939 — 40). Trimdas laikā publicēti 20 viņas darbi latviešu valodā un 27 vācu valodā, kā arī tulkojumi itāliešu, angļu, krievu, zviedru, holandiešu, somu un dāņu valodā. Dzīves laikā nolasījusi ap 600 publisku lekciju Latvijā, Vācijā, Zviedrijā, Somijā, Austrijā un Francijā.

levērojamākie darbi

- *Sirds mozaīka* (1947)
- *Manas saknes ir debesīs* (1980 dienasgrāmatas 1972-1978)
- *Tālā gaita* (1955 autobiogrāfiska romāna 1. daļa)
- *Daži pamata motīvi Raiņa mākslā* (1928)
- *Jānis Poruks un romantisms* (1929)

Ilustrācijas- dzīves un darba vietas, pati Z. Mauriņa

Zentas Mauriņas piemiņu
istaba

Lübeck
Vortrag am 27. September 1954

Zenta Mauriņa

Pēc lekcijas Latvijas Tautas
universitātē Mūrmuižā

Ēka Kuldīgas ielā 50 Rīgā,
kur no 1938. līdz 1944.
gadam dzīvojusi Z. Mauriņa
(pie ēkas ir piemiņas
plāksne)

Zīmīgi Zentas Mauriņas izteikumi

- Garlaicības tēvs ir tukšums, māte nebūtība
- Jaunbarbars pārlido telpu ātrāk par skaņu, bet garlaicības nāvei viņš nevar izbēgt
- "Izprieca mūs nolietā, darbs stiprina. Strādāt visumā ir mazāk garlaicīgi nekā izklaidēties"

Šeit var atrast un palasīt Zentas Mauriņas aforismus-

<https://tikainesakinevienam.lv/tag/zenta-maurina/>

Apbalvojumi

- 1965. - Elzasas akadēmijas goda biedre (Francijā)
 - 1968. - 1. šķiras *Nopelnu krusts* (Bundesverdienstkreuz)
 - 1969. - PBLA Tautas balva
 - 1971. - Vācijas fonda *Konrāda Adenauera balva* (Konrad-Adenauer-Preis der Deutschlandstiftung)
 - 1977. - Krocingenas goda pilsone
 -
-

Pašas secinājumi par uzzināto

Mani secinājumi ir sekojoši, šī rakstniece pēc manām domām ir Īsta varone, jo neskatoties uz bērniības traģēdiju un to ka palikuši ratiņkrēslā, nedeva iemeslu nolaist rokas, viņa turpināja rakstīt darbus. Sarakstījusi daudz darbu. Šai rakstniecei ir daudz aforismu, kuri man daudzi patīk. Ir iestudētas izrādes.

Avoti

- https://lv.wikipedia.org/wiki/Zenta_Mauri%C5%86a
- <https://tikainesakinevienam.lv/tag/zenta-maurina/>
- <https://www.vestnesis.lv/ta/id/45376>
- http://www.zagarins.net/JG/jg41/JG41_gramatas_Vasarins.htm

Paldies par uzmanību!